

Česká školní inspekce

Olomoucký inspektorát

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Kojetín, Svatopluka Čecha 586, okres Přerov

Sv. Čecha 586, 752 01 Kojetín I – Město

Identifikátor školy: 600 146 855

Termín konání inspekce: 7. – 11. březen 2005

Čj.:	m5-1047/05-005208
Signatura:	om4cy133

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Zřizovatelem školy je Město Kojetín (Masarykovo náměstí 20, 752 01 Kojetín I - Město). Základní škola (dále jen ZŠ) byla zřízena jako příspěvková organizace, její kapacita je využita na 84 %. Má sedmáct tříd 1. - 9. ročníku s 353 žáky, z nichž 29 % dojíždí z deseti okolních obcí. Téměř jedna pětina žáků školy pochází z kulturně nebo sociálně znevýhodněného prostředí. Škola sdružuje školní družinu s kapacitou 30 žáků.

Ve školním roce 2004/2005 je vzdělávání žáků v 1. - 9. ročníku základní školy organizováno podle vzdělávacího programu Základní škola, čj. 16 847/96-2. Platné rozhodnutí MŠMT, čj. 13 036/02-21, o změně v zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení nabylo účinnost 1. června 2002, poslední rozhodnutí MŠMT, čj. 13 027/04-21, o změně v zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení má účinnost od 1. září 2005. Od školního roku 1999/2000 se škola zařadila mezi školy podporující zdraví a vytvořila vlastní projekt Zdravá škola.

PŘEDMĚT INSPEKCE

Předmětem inspekční činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- ❖ personálních podmínek vzdělávání ve vyučovacích předmětech český jazyk, německý jazyk, matematika a v nepovinném předmětu cvičení z českého jazyka v 9. ročníku vzhledem k učebním dokumentům realizovaného programu Základní škola ve školním roce 2004/2005
- ❖ materiálně-technických podmínek vzdělávání ve výše uvedených vyučovacích předmětech vzhledem k učebním dokumentům realizovaného vzdělávacího programu Základní škola ve školním roce 2004/2005
- ❖ průběhu a výsledků vzdělávání ve výše uvedených vyučovacích předmětech vzhledem k učebním dokumentům realizovaného vzdělávacího programu Základní škola ve školním roce 2004/2005

PERSONÁLNÍ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Výuka hodnocených předmětů byla vedena převážně pracovníky s příslušnou odbornou kvalifikací. Skladba pracovních úvazků většinou také respektovala jejich aprobaci. Jako vyučující paralelních tříd 5. ročníku však byly nevhodně zařazeny dvě nekvalifikované učitelky. Věkové složení pedagogického sboru na 1. stupni bylo příznivé. Na 2. stupni část výuky hodnocených předmětů zajišťovali vyučující důchodového věku nebo učitelé s krátkou praxí a s malými pedagogickými zkušenostmi, což částečně negativně ovlivnilo průběh výuky (viz hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech). K začínajícím pedagogům byli přiděleni zkušení uvádějící učitelé. Na vzdělávání žáků z kulturně a sociálně znevýhodněného prostředí se také podílí kvalifikovaný asistent pedagoga. Dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, vhodně vymezeného vzhledem k potřebám školy (práce se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, problémové dítě, tvořivá škola), se však někteří vyučující nezúčastňují.

Organizace činnosti školy je podložena množstvím dokumentů, které komplexně postihují problematiku jejího řízení. Deklarované postupy a cíle však nebyly vedením školy vždy důsledně naplňovány. Rozložení odpovědnosti za jednotlivé oblasti vzdělávacího procesu mezi vedoucí i další pracovníky školy umožnilo sice využít širokou škálu jejich

zkušeností z různých pracovních pozic, vedlo však k přetěžování některých pracovníků či nevhodnému přesunu odpovědnosti bez delegování příslušných pravomocí. Zadávání úkolů pracovníkům především prostřednictvím pravidelných a častých porad i písemných příkazů ředitelky školy nebylo vždy dostatečně adresné. Způsob vedení pracovníků nevytváří předpoklady k plnějšmu uvědomování si odpovědnosti každého jednotlivce za práci celé školy, malá pozornost byla věnována také rozvíjení jejich aktivity a iniciativy. Přenesené kompetence na vedoucí metodického sdružení 1. stupně (dále jen MS) a vedoucí předmětových komisí hodnocených předmětů 2. stupně (dále jen PK) jsou v praxi vzhledem k jejich vyučovací povinnosti a dalším úkolům naplňovány pouze částečně. Ve vzájemné spolupráci MS a PK byly zjištěny nedostatky při koordinaci plánování učiva předmětů český jazyk a matematika. Zápisy z jejich jednání obsahují pozitivní i negativní zjištění o kvalitě vzdělávání, k těmto skutečnostem a závěrům však nebyla vedením školy přijata dostatečně účinná opatření. Průběžná a poměrně obsáhlá kontrolní činnost vedení školy byla zaměřena zejména na kontrolu vedení dokumentace učitelů a plnění úkolů zajišťujících provoz školy. Potřebná pozornost nebyla věnována posuzování a hodnocení úrovně průběhu a výsledků vzdělávání, i když při inspekci provedené v roce 1999 byla tato oblast kontroly vedení školy hodnocena jako podprůměrná. Výše uvedené skutečnosti svědčí rovněž o nedostacích v uplatňování deklarovaného vnitřního informačního systému.

Personální podmínky vzdělávání v hodnocených předmětech mají i přes uvedené nedostatky průměrnou úroveň. Od předchozí inspekce nedošlo v této oblasti k výraznějšímu pokroku.

MATERIÁLNĚ-TECHNICKÉ PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Prostorové podmínky pro vzdělávání žáků se výrazně zlepšily po odstěhování gymnázia, které dříve užívalo jednu ze školních budov. Tato skutečnost umožnila zrušení odlehlého objektu 1. stupně a škola nyní sídlí pouze ve dvou vzájemně propojených budovách. Dlouhodobým prioritním cílem, který je již z části realizován, je zřízení odborných učeben. Pozitivním přínosem pro zkvalitnění výuky bylo vybudování dvou počítačových učeben a pořízení velkého množství výukových programů pro jednotlivé předměty, včetně programů pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Jejich efektivní využívání je možné z kapacitních důvodů pracovních míst u počítačů pouze ve skupinách s nižšími počty žáků. K celkovému zlepšení vybavenosti školy, a tím ke zkvalitnění podmínek pro vzdělávání i relaxaci žáků velmi přispělo vybudování nového školního hřiště s umělým povrchem.

Podnětnost prostředí, ve kterém probíhá výuka, je značně odlišná. Ve společných prostorách školy a v učebnách 1. stupně bylo vytvořeno zajímavé, funkční a estetické prostředí. Kmenové učebny 6. – 9. ročníku nepůsobí pozitivně na osobnost žáků, nepřispívají k rozvoji jejich estetického cítění ani k vytváření kladného vztahu k učení a pobytu ve škole.

Učebny jsou postupně vybavovány novým žakovským nábytkem nebo nábytkem rekonstruovaným, který však v některých třídách neodpovídá vzrůstu žáků.

Výuku **českého jazyka a matematiky na 1. stupni** podporovalo množství názorných i manipulačních učebních pomůcek. Na příznivém stavu se podílely jak průběžná obnova fondu pomůcek nákupy, tak práce učitelek, které vyráběly mnohé ze zmíněných materiálů.

Učitelé předmětu **český jazyk na 2. stupni** mají k podpoře názornosti výuky potřebnou audiovizuální techniku, pro žáky kompletní řady učebnic jazykového vyučování i čítanek, další alternativní učební texty, vzhledem k počtu žáků dostačující množství jazykových příruček. Sbírká nástěnných mluvnických přehledů nebyla průběžně aktualizována, je již značně zastaralá s nevhodnými texty a příklady. Fond školní knihovny, zejména literatury pro žáky, není rozsáhlý.

Výuce předmětu **německý jazyk** slouží jedna jazyková učebna s funkčním materiálně-technickým zázemím, s poměrně podnětným učebním prostředím, ale ke komunikativním činnostem nevhodným až stísněným uspořádáním pracovních míst žáků, které zčásti limitovalo volbu učebních metod. Využití výukového softwaru nebylo v průběhu inspekce zaznamenáno. Žákům byly poskytnuty vhodné učebnice, pro jejich potřebu je k dispozici dostatek nových slovníků.

Odborná učebna pro předmět **matematika na 2. stupni** není ve škole zřízena. Předmět je vyučován v kmenových učebnách, které nejsou pro jeho výuku speciálně vybaveny. Používané učebnice odpovídají vzdělávacímu programu. Fond učebních pomůcek umožňuje sice plnit vzdělávací program, není však kromě výukových počítačových programů dostatečným vzhledem k užívání metod a forem práce, které podporují názornější objasňování učiva a motivují žáky k aktivnímu učení.

Od předchozí inspekce došlo ve škole celkově ke zlepšení prostorových i materiálně-technických podmínek. Pro výuku hodnocených předmětů mají průměrnou úroveň.

PRŮBĚH A VÝSLEDKY VZDĚLÁVÁNÍ

Vzdělávací programy

Vzdělávání žáků je organizováno podle učebních dokumentů vzdělávacího programu Základní škola. Kontrolou rozvrhu hodin učebního plánu školního roku 2004/2005 bylo zjištěno naplnění daných minimálních týdenních hodinových dotací pro jednotlivé předměty i dodržení a soulad týdenních dotací ve všech ročnících a třídách s reálnou výukou. Disponibilní vyučovací hodiny byly využity správně dle příslušných pokynů MŠMT, v 7. ročníku je rozšířena nabídka volitelných předmětů, v 8. a 9. ročníku je navýšen počet hodin předmětu výtvarná výchova. V době inspekce škola registrovala 41 individuálně integrovaného žáka. Za účelem jejich integrace a zajištění jejich speciálních vzdělávacích potřeb zpracovali vyučující individuální vzdělávací plány. Při jejich namátkové kontrole a analýze žákovských knížek vybraných integrovaných žáků 6. – 9. ročníku však bylo zaznamenáno nerespektování závěrů speciálně pedagogického vyšetření v doporučených způsobech hodnocení jejich výsledků učení. Ty jsou vyučujícími většinou pouze deklarovány. Pozitivem při vzdělávání žáků se specifickými poruchami učení je zajištění pravidelné reedukační péče v době mimo vyučování. Také žákům ze sociálně a kulturně znevýhodněného prostředí škola pomáhá organizováním doučování pod vedením asistenta pedagoga.

Pro otevřenost vzdělávací nabídky a diferencovanost ve vzdělávání žáků s ohledem na různorodost jejich zájmů a potřeb jsou v 7. – 9. ročníku vytvořeny předpoklady možností volby ze tří až pěti volitelných předmětů i zařazením nepovinného předmětu cvičení z českého jazyka pro žáky 9. ročníku. Ve 4. ročníku je žákům umožněn výběr jednoho ze dvou nabízených cizích jazyků. Ve školním roce 2004/2005 se německý jazyk učí ve všech třídách 4. – 9. ročníku, ale jen 70 žáků, anglický jazyk 177 žáků. Ve skupinách německého jazyka s nízkými počty žáků (mimo 9. ročník) jsou vytvořeny příhodné podmínky pro jejich vzdělávání. Dvanáct zájmových útvarů, včetně útvarů cizích jazyků, v nichž tráví aktivně svůj volný čas v průměru 120 žáků 1. a 2. stupně, rozšiřuje jejich možnosti volnočasových aktivit a přispívá k prevenci negativních jevů.

Naplňování učebních osnov je sledováno vedením školy. Průběh vzdělávání je v třídních knihách a v dalších dokumentech veden zpravidla průkazným způsobem. Při kontrole pedagogické dokumentace ani vlastní hospitační činnosti však ředitelka ani její zástupkyně nezjistily v třídních knihách osmých a devátých tříd a v záznamech o práci v nepovinném předmětu cvičení z českého jazyka nedostatky, např. v čitelnosti a konkrétnosti obsahu

probíraného učiva. Při hospitacích na 1. stupni neodhalily přetěžování žáků 5. ročníku v předmětu český jazyk probíráním učiva nad rámec učebních osnov. Předmět matematika je vyučován ve všech ročnících podle schválených vzdělávacích dokumentů. Specifické cíle stanovené učebními osnovami nejsou ve všech ročnících 2. stupně zcela naplňovány, zejména v 7. ročníku byly zjištěny nedostatky v matematice při získávání dovedností a vytváření správných návyků potřebných pro další studium i praktický život. V předmětech český jazyk na 2. stupni a německý jazyk jsou učební osnovy naplňovány, prioritní komunikativní cíle výuky cizího jazyka jen částečně.

Organizace vzdělávání (počty hodin v dopoledním a odpoledním vyučování, délky přestávek) odpovídá požadavkům stanoveným právním předpisem. Rekonstruované školní hřiště umožňuje za příznivého počasí aktivní a zdravý odpočinek žáků v době přestávek. Při tvorbě rozvrhu hodin byly zpravidla respektovány didaktické a psychohygienické zásady. Jednotlivé předměty jsou v pořadí vyučovacích hodin zařazeny většinou vhodně, předměty s vícehodinovou týdenní dotací rovnoměrně.

K průběžné informovanosti zákonných zástupců žáků jsou ve škole využívány osvědčené prostředky, např. speciálně zaměřené třídní schůzky rodičů žáků z prvních nebo devátých tříd, dny otevřených dveří, pravidelně organizované konzultační dny, publikované ročenky o činnosti školy. Ve vzorku vybraných žákovských knížek na 1. i 2. stupni - v základním informačním zdroji rodičů o průběžných výsledcích učení jejich dětí však byly zaznamenány neúplné, nedatované a nekonkrétní zápisy klasifikovaného učiva, jednostranné písemné prověřování žáků, v některých třídách zcela chybělo hodnocení a klasifikace v předmětech s výchovným zaměřením.

V případě trvalého nezájmu rodičů byly řešeny výukové a výchovné problémy žáků ve spolupráci se školní výchovnou komisí a dalšími kompetentními orgány ve městě.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětech český jazyk a matematika na 1. stupni

Příprava na vyučování všech deseti učitelek byla promyšlená a pečlivá. Stavba vyučovacích hodin českého jazyka většinou vycházela ze zavedeného a neměnného pedagogického stylu jednotlivých vyučujících, jen některé z nich účelně zohlednily aktuální stav a dispozice třídních kolektivů. Výuka matematiky byla vhodně zaměřena převážně na činnost žáků. Zvolené vzdělávací cíle vycházely z učebních osnov a byly v průběhu vyučování plněny. U dvou nekvalifikovaných učitelek se projevila tendence stanovovat neúměrně široké hodinové cíle, které vedly až k přetěžování žáků. Průběh výuky v 1. ročníku příznivě ovlivnila činnost asistenta pedagoga, a to především v oblasti uplatnění individuálního přístupu.

Didaktické pomůcky, zejména v matematice, účelně využívaly všechny vyučující jak k názoru, tak k vlastní činnosti žáků. Jejich zapojení do výběru i způsobů užití pomůcek bylo v jedné ze tříd vynikající.

Hodnocené vyučovací hodiny českého jazyka zahrnovaly všechny složky předmětu. Frontální výuka vedená formou výkladu většinou žáky dostatečně neaktivizovala. Motivace žáků byla v jednom případě příkladná, často jí ale nebyla věnována odpovídající pozornost nebo byla volena bez ohledu na věk a možnosti žáků. Sporadické využití vlastní činnosti žáků a až na výjimky nedostatečná aktualizace učiva snižovaly účinnost výuky. Nebylo také využito možnosti diferencovat učivo vzhledem ke specifickým jednotlivých žáků. K pozitivům výuky náležela její vysoká odborná úroveň, důslednost při korekci mluvního projevu žáků, uplatnění individuálního přístupu a v některých případech účelně zařazená skupinová práce podporující rozvoj klíčových kompetencí žáků.

Většinou činnostně pojatá výuka matematiky předkládala žákům učební látku převážně srozumitelně a motivačně, často s důrazem na aktualizaci učiva. Vhodných problémových

úloh bylo využíváno méně. Vedení ze strany učitelek většinou podporovalo rozvoj příslušných kompetencí, napomáhalo fixaci správných algoritmů řešení matematických úloh. Jen výjimečně nebylo učivo vyvozováno v kontextu s praktickým životem, ojediněle se část výuky omezila na pouhé zadání a kontrolu příkladů.

Při partnerském přístupu učitele k žákům byl vytvořen dostatek prostoru pro sebevyjádření žáků podporující rozvoj jejich komunikativních dovedností. Učitelky v průběhu výuky zpravidla důsledně dbaly i na relaxaci žáků. Naopak občas uplatněná výrazně dominantní role vyučujících nepříznivě ovlivňovala vzájemnou komunikaci ve třídě a nesla s sebou i necitlivost k psychohygienickým potřebám žáků projevující se formálností zařazené relaxace.

Hodnocení výsledků práce žáků bylo zřetelnou slabinou výuky některých vyučujících, povšechné slovní hodnocení neposkytovalo zamýšlenou zpětnou vazbu. K sebehodnocení nebyli žáci vedeni vůbec. Část vyučujících účinně využívala výraznou motivační funkci pozitivního slovního hodnocení. Systém deníčků v 1. a 2. ročníku doplněný předkládáním žákovských prací umožnil zákonným zástupcům získávat ucelené informace o výsledcích vzdělávání. Klasifikace v žákovských knížkách však často neposkytovala jasnou informaci o hodnocené dovednosti. V předmětu český jazyk se projevila nevhodná převaha hodnocení znalostí z pravopisu.

Průběh a výsledky vzdělávání na 1. stupni měly v předmětu český jazyk i přes zjištěné nedostatky dobrou úroveň a v předmětu matematika velmi dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětech český jazyk na 2. stupni a německý jazyk

Vzdělávání žáků 6. – 9. ročníku v předmětu český jazyk zajišťují tři pedagogičtí pracovníci s příslušnou aprobací, což se pozitivně odrazilo především v odborné interpretaci jazykového, slohového i literárního učiva a zčásti i ve volbě aktivizujících učebních metod. Méně příznivá je situace v personálním zabezpečení předmětu německý jazyk na obou stupních školy. Dvě ze tří učitelek splňují stanovené podmínky odborné kvalifikace, jedna má i aprobaci pro uvedený předmět, což se však v kvalitě její výuky neprojevilo.

Příprava učitelů na vyučovací hodiny obou hodnocených předmětů nebyla vždy promyšlená a pečlivá, např. z hlediska stanovených cílů, zabezpečení názorné podpory probíraného učiva, zvolených forem práce a vhodných vstupních motivačních prostředků. Celoroční rozvržení učiva českého jazyka nebylo ve všech ročnících provedeno koordinovaně, např. v 6. ročníku bez reakce na přesuny učiva z 5. ročníku.

Výuka slohu vynikala podporou aktivního učení, žáci byli vedeni k jazykově správnému vyjadřování, účinnou a pro žáky zábavnou formou byly rozvíjeny jejich řečové dovednosti, příkladný pro ně byl verbální projev učitele, přístupně bylo upozorňováno na využití učiva v praxi. Frontálně řízené opakování literárních pojmů a žánrů bylo zpestřeno na základě iniciativy žáků prověřováním recitace básnického textu, vhodně byly uplatněny poznatky z individuální a společné četby, mezipředmětové vazby, relaxačně a motivačně působila dramaturgie literární ukázky. K pozitivům části jazykového vyučování náleželo vyvozování nového gramatického učiva společně se žáky, jeho procvičování s uplatněním kooperativní techniky, vedení žáků k důslednosti, přesnosti a k praktickému využívání jazykových příruček. Efektivně byla využita dělená vyučovací hodina, která probíhala v počítačové učebně. Při práci žáků s výukovým programem získávali žáci okamžitou zpětnou vazbu o míře své úspěšnosti, individuální přístup vyučující se projevoval v poskytované pomoci žákům se specifickými poruchami učení. Diferenciace v náročnosti, případně v rozsahu zadávaných úkolů postrádaly všechny vyučovací hodiny. Negativně je hodnocena chybějící zpětná vazba po samostatné práci žáků, nedostačující materiální zabezpečení jedné z vyučovacích hodin, nedůsledné opravy a kontrola písemných záznamů v žákovských

sešitech, diktování zápisů nového učiva, a to i v nižších ročnících, jen ojedinělá vstupní motivace výuky a v malé míře prováděné závěrečné shrnutí a zhodnocení práce a úspěšnosti žáků. Prostor pro rozvíjení řečové kompetentnosti žáků nebyl vytvářen tolerováním jejich jednoslovných odpovědí a užívání nesprávných gramatických tvarů, zčásti byl omezován dominantním projevem vyučující, ve kterém byly zaznamenány jazykové nepřesnosti a nesprávně kladené otázky.

Účinnou průběžnou motivaci v hodnocené výuce českého jazyka prováděli všichni učitelé zejména pozitivním hodnocením a klasifikací. Podklady pro klasifikaci získávali průběžně, ale ne komplexně ze všech složek předmětu, někteří s převažující formou písemného prověřování. Výsledky kontrolních prací statisticky vyhodnocovali, hlubší analýzu v rámci předmětové komise neprováděli.

V jazykové učebně, kde probíhaly všechny hodnocené vyučovací hodiny německého jazyka, byla zajištěna názorná a zvuková podpora výuky. Zafixované pracovní návyky, přiměřené pracovní tempo a celkově příznivá pracovní atmosféra pozitivně ovlivňovaly výsledky učení a psychohygienu vyučovacího procesu jen v některých třídách.

Obsah probíraného učiva se shodoval s požadavky učebních osnov. Učební metody, náročnost zadávaných úkolů i v příslušném cizím jazyce udělované organizační pokyny dvou vyučujícími byly přizpůsobovány jazykové vyspělosti žáků. Efektivitu části výuky snižovaly nepřesně udělované pokyny jedné z vyučujících a nepromyšlená organizace práce. Prioritním cílům jazykového vzdělávání rozvíjet komunikativní kompetence žáků odpovídala převaha činností s mluvními projevy žáků jen v některých vyučovacích hodinách, kde byl kladen také důraz na správnost zvukové podoby jazyka, vhodně byl využíván sborový nácvik, komunikativním způsobem bylo procvičováno i mluvnické učivo.

Účinná vstupní motivace byla ojedinělá, k průběžné motivaci žáků využívaly všechny učitelky pochvaly a povzbuzení, oceňovaly i jejich dílčí pokroky.

Průběh a výsledky vzdělávání měly v předmětu český jazyk na 2. stupni a německý jazyk dobrou úroveň.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětu matematika na 2. stupni

Předmět matematika v 6. – 9. ročníku je vyučována odborně kvalifikovanými učiteli. Tato skutečnost se pozitivně projevila ve věcné správnosti probíraného učiva, méně však v uplatňování správných didaktických zásad.

V rozvržení učiva nebyly vzhledem k učebním osnovám zjištěny nedostatky. Vzdělávací cíle stanovené vyučujícími ve všech hospitovaných hodinách navazovaly na předchozí probrané okruhy učiva. Diferencované přidělování úkolů nadaným žákům a žákům se speciálními vzdělávacími potřebami bylo zaznamenáno pouze ojediněle.

Výuka neměla s výjimkou počítačové učebny dostatečnou podporu ve využívání vhodných učebních pomůcek nebo didaktické techniky ani ve vybavení učeben, čímž neposkytovala žákům motivaci pro vzdělávání ani možnost seberealizace. Nedostatky byly zjištěny zejména v nedostatečné přípravě rýsovacích pomůcek ve výuce geometrie v 7. ročníku. Tato skutečnost měla negativní dopad na přesnost konstrukcí a celkově neuspokojivou grafickou úroveň zápisů na tabuli i v sešitech žáků.

Ve většině sledovaných ukazatelů byl průběh a výsledky vzdělávání kvalitnější v 9. ročníku než v ostatních ročnících. Projevovalo se to především v efektivní organizaci vyučovacích hodin, vhodně volených vyučovacích metodách, udržování pozornosti žáků a systematicky vedených zápisech na tabuli i v sešitech. V ostatních ročnících výuka postrádala především účinnou motivaci, názornost a využívání příkladů z praxe, které by zajišťovaly snadnější a hlubší pochopení významu učiva a zároveň větší aktivitu a zájem žáků. Ověřování míry

pochopení učiva a získaných schopností nebylo prováděno systematicky, ale většinou pouze namátkově. Výjimkou byla dělená vyučovací hodina s malým počtem přítomných žáků, kteří pracovali s výukovým programem v počítačové učebně. Přestože byl ve všech vyučovacích jednotkách patrný pozitivní přístup vyučujících k žákům, chybělo zde začleňování relaxačních činností a rozhovorů vztahujících se k probíranému učivu, které by žákům vytvářely prostor pro rozvoj komunikativních dovedností, možnost vyjadřování názorů i pro psychohygienu výuky. Nejvíce nedostatků v dodržování správných didaktických zásad bylo zjištěno v průběhu vzdělávání žáků 7. ročníku.

Ústní oceňování pokroku mělo pro žáky při řešení zadaných úloh povzbudivý účinek. Frekvence ověřování výsledků učení písemnou formou byla poměrně rovnoměrná. Náročnost příkladů zařazovaných do prověrek odpovídá učebním osnovám, jedná se většinou o typové úlohy, kdy je úspěšnost zaručena při správném zvládnutí algoritmu řešení. Příklady poskytující hledání alternativních postupů a hlubší rozvíjení logického myšlení byly zařazovány méně. Výsledky prověrek byly většinou na průměrné úrovni. Podprůměrné výsledky prokazující špatně objasněné a nedostatečně procvičené učivo se objevily spíše výjimečně. Analýza nedostatků o zvládnutí učiva byla systematicky prováděna u čtvrtletních prací. Možnost kontroly přijímání opatření k odstranění nedostatků byla vzhledem k nepřehlednosti zápisů v sešitech žáků u některých tříd značně problematická.

Průběh a výsledky vzdělávání v matematice na 2. stupni byly i přes zjištěné nedostatky celkově na dobré úrovni.

Výsledky vzdělávání zjišťované školou

Systém zjišťování výsledků uvnitř školy je zaveden. Jeho základem je analýza klasifikace předkládaná pedagogické radě, vhodně jej doplňují poznatky získané z prověrek zadávaných vedením školy i z komerčních testů, které zjišťují úroveň vzdělávání v jeho uzlových bodech. Celkové výstupy se stávají předmětem jednání MS a PK zodpovídajících za zpětnou vazbu a zjištění v dalším průběhu vzdělávání. Systémová hloubková analýza příčin nedostatků a přijetí opatření k odstraňování nedostatků však nebyly vedením školy provedeny. Vzhledem k nízkému počtu jejich hospitací od začátku školního roku nebyla zajištěna dostatečná kontrola dodržování zásad a kritérií školního klasifikačního řádu jednotlivými vyučujícími při hodnocení a klasifikaci žáků

Neformální výměna informací o dosažených výsledcích probíhá mezi subjektem a místními středními školami i při jednání ředitelů škol mikroregionu.

Celkové hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání

Průběh a výsledky vzdělávání v hodnocených předmětech měly průměrnou úroveň.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- V průběhu inspekce byla provedena tematicky zaměřená inspekce s názvem „Přijímací zkoušky na střední školy“. Její výsledky budou zpracovány do celostátní zprávy, která bude zveřejněna na internetu.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina Základní školy Kojetín, Svatopluka Čecha 586, okres Přerov vydaná Městem Kojetín dne 10. prosince 2002 včetně dodatků

2. Rozhodnutí o změně zařazení Základní školy Kojetín, Svatopluka Čecha 586, okres Přerov do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 1. června 2002 pod čj. 13 036/02-21
3. Rozhodnutí o změně zařazení Základní školy Kojetín, Svatopluka Čecha 586, okres Přerov do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 11. února 2005 pod čj. 13 027/04-21
4. Personální dokumentace vybraných pedagogických pracovníků
5. Učební plán školy na školní rok 2004/2005
6. Seznam volitelných předmětů ve školním roce 2004/2005
7. Třídní knihy ve školním roce 2004/2005, třídní knihy 5. a 9. ročníku za školní rok 2003/2004
8. Vybrané třídní výkazy a katalogové listy žáků ve školním roce 2004/2005.
9. Tematické plány hodnocených předmětů na školní rok 2004/2005
10. Záznamy učitelů o klasifikaci a hodnocení žáků v hospitovaných předmětech za školní rok 2004/2005
11. Zadání opakovacích prověrek pro 3. – 5. ročník ve sledovaných předmětech za školní rok 2004/2005
12. Písemné práce z matematiky žáků 6. – 9. ročníků ve školním roce 2003/2004
13. Písemné práce z matematiky žáků 6. – 9. ročníků ve školním roce 2004/2005
14. Kontrolní slohové práce žáků 6. – 9. ročníku ve školním roce 2003/2004
15. Kontrolní slohové práce žáků 6. – 9. ročníku ve školním roce 2004/2005
16. Namátkový výběr písemností, žákovských sešitů, pracovních sešitů, žákovských knížek a deníčků v hospitovaných třídách
17. Vnitřní kontrolní systém – Základní škola Kojetín, Svat. Čecha 586 platný od 1. ledna 2003
18. Plán hospitační a kontrolní činnosti ředitelky školy, zástupkyně ředitelky školy a pověřených pracovníků školní rok 2004-2005
19. Zápisy o kontrole tematických plánů ze září školního roku 2004/2005
20. Organizace školy, celoroční úkoly pro jednotlivé zaměstnance a lhůtovník, Základní škola Kojetín, Svatopluka Čecha 586, okres Přerov, školní rok 2004-2005
21. Organizační řád školy platný od 1. ledna 2002
22. Organizace školy (výuka předmětů) 2004-2005
23. Plán práce 2004-2005
24. Zápisy z jednání pedagogické rady za školní rok 2004/2005
25. Plán porad školní rok 2004-2005
26. Plány práce metodického sdružení a předmětových komisí pro školní rok 2004-2005
27. Zápisy z porad vedoucích metodického sdružení a předmětových komisí za školní rok 2004-2005
28. Zápisy z jednání metodického sdružení a předmětových komisí hodnocených předmětů za školní rok 2004-2005
29. Zápisy z provozních porad za školní rok 2004-2005
30. Týdenní plány práce za školní rok 2004-2005
31. Klasifikační řád schválený 26. září 2000
32. Přehledy klasifikace školy za I. pololetí školního roku 2004/2005

33. Plán práce žakovského parlamentu, nedatováno
34. Plán dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků na školní rok 2004-2005
35. Plán uvádějícího učitele na školní rok 2004/2005
36. Jmenný seznam integrovaných žáků ve školním roce 2004/2005
37. Rozdělení žáků se specifickými poruchami učení do útvarů reedukačních cvičení ve školní roce 2004/2005
38. Přílohy ke zprávám z vyšetření, opravňující k individuální integraci, s individuálními vzdělávacími plány namátkově vybraných žáků 6. – 9. ročníku
39. Jmenný seznam žáků a rozvrh hodin na doučování vedené asistentem pro školní rok 2004/2005
40. Slovní hodnocení žákyně 6. ročníku za 1. pololetí školního roku 2004/2005 z předmětů český jazyk a německý jazyk
41. Ročenka o činnosti školy za školní rok 2003/2004

ZÁVĚR

Personální podmínky vzdělávání v hodnocených předmětech jsou spíše příznivé. Nevhodné je zařazení nekvalifikovaných učitelek v paralelních třídách v 5. ročníku. Činnost asistenta pedagoga pozitivně ovlivňuje vzdělávání žáků ze znevýhodněného prostředí.

V systému vedení zaměstnanců, částečně i ve vnitřním přenosu informací byly zjištěny nedostatky. Kontroly prováděné vedením školy se soustředí více na záležitosti organizačního a administrativního charakteru než na stěžejní oblast vzdělávání a výchovy žáků. Tento stav přetrvává, přestože byl konstatován ČŠI již při inspekci v roce 1999.

Materiálně-technické podmínky pro výuku hodnocených předmětů umožňují plnit vzdělávací program. Vybavení učebními pomůckami na 1. stupni mělo nadstandardní úroveň. Podmínky pro výuku českého jazyka na 2. stupni a německého jazyka převážně přispívaly názornosti výuky, v matematice na 2. stupni materiální vybavení částečně omezuje užití demonstračních postupů, které by žáky více motivovaly a aktivizovaly.

Organizace vzdělávání vychází z platných učebních dokumentů a zpravidla respektuje didaktické i psychohygienické zásady. Učební osnovy byly dodržovány, z nich plynoucí specifické cíle výuky hodnocených předmětů nebyly vždy naplňovány, výjimečně docházelo k přetěžování žáků probíráním učiva nad jejich rámeček. Vedle správných didaktických přístupů bylo zjištěno používání méně efektivních učebních metod, které nepřispívají k rozvíjení samostatného myšlení a aktivnímu učení žáků. Nepříznivý vliv na vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami mělo nerespektování závěrů speciálně pedagogického vyšetření v doporučených způsobech hodnocení výsledků jejich učení.

Hodnoticí stupnice:

vynikající	velmi dobrý	dobrý (průměrný)	vyhovující	Nevyhovující
------------	-------------	------------------	------------	--------------

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Inspekční tým	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jiří Filip	Jiří Filip v. r.
Členka týmu	Mgr. Zonna Němcová	Zonna Němcová v. r.
Člen týmu	Mgr. Miroslav Straka	M. Straka v. r.

V Šumperku dne 31. března 2005

Razítko

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující projednání a převzetí inspekční zprávy

Datum: 14. 4. 2005

Razítko

Ředitelka školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu

Titul, jméno a příjmení	Podpis
Mgr. Olga Odehnalová	Olga Odehnalová v. r.

Dle § 174 odst. 13 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školského zákona) může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím převzetí na adresu pracoviště vedoucího inspekčního týmu, tj. Česká školní inspekce, Jiří Filip, Lautnerova 1, 787 01 Šumperk. Inspekční zprávu společně s připomínkami a stanoviskem ČŠI k jejich obsahu zasílá ČŠI zřizovateli a školské radě, inspekční zpráva včetně připomínek je veřejná.

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel: Město Kojetín Masarykovo náměstí 20 Kojetín I - Město 752 01	2. května 2005	m5-1103/05-005208

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
25. 4. 2005	m5-1096/2005	Příloha 1, počet listů 2